

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

19 päivänä syyskuuta 2013*

Muutoksenhaku — Polkumyynti — Asetus (EY) N:o 826/2009 — Tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien magnesiittitiilien tuonti — Asetus (EY) N:o 384/96 — 2 artiklan 10 kohdan b alakohta — Tasapuolinen vertailu — 11 artiklan 9 kohta — Osittainen välivaiheen tarkastelu — Velvollisuus soveltaa samaa menetelmää kuin tullin käyttöön ottamiseen johtaneessa tutkimuksessa — Olosuhteiden muuttuminen

Asiassa C-15/12 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 11.1.2012,

Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd, kotipaikka Dashiqiao (Kiina), edustajinaan avocat J.-F. Bellis ja avocat R. Luff,

valittajana,

ja jossa valittajan vastapuolena ja muuna osapuolena ovat

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään J.-P. Hix, avustajinaan Rechtsanwalt G. Berrisch ja barrister N. Chesaites,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa, ja

Euroopan komissio, asiamiehinään E. Gippini Fournier ja H. van Vliet, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Silva de Lapuerta sekä tuomarit G. Arestis (esittelevä tuomari), J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev ja J. L. da Cruz Vilaça,

julkisasiamies: P. Cruz Villalón,

kirjaaja: hallintovirkamies V. Tourrès,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 10.1.2013 pidetyssä istunnossa esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

tuomion

- 1 Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd (jäljempänä Dashiqiao) vaatii valituksellaan, että unionin tuomioistuimien kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-423/09, Kok., s. II-8369, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials vastaan neuvosto, 16.12.2011 antaman tuomion (jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla hylättiin Dashiqiaon kanne, jolla se vaati unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien magnesiittitiilien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1659/2005 muuttamisesta 7.9.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 826/2009 (EUVL L 240, s. 7; jäljempänä riidanalainen asetus) siltä osin kuin siinä kantajalle määrätty polkumyyntitulli on suurempi kuin se, jota olisi sovellettava, jos se olisi määritetty alkuperäisessä tutkimuksessa sovelletun laskumenetelmän mukaisesti, jotta otetaan huomioon, ettei viennin yhteydessä kannettua Kiinan arvonlisäveroa ole palautettu.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 2 Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 384/96 (EYVL L 56, s. 1) on kumottu ja kodifioitu polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1225/2009 (EUVL L 343, s. 51 ja oikaisu EUVL L 7, s. 22). Kun kuitenkin otetaan huomioon riidanalaisen asetuksen antamispäivä, asia on tutkittava asetuksen N:o 384/96 nojalla – sellaisena kuin se on muutettuna 21.12.2005 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, s. 17; jäljempänä perusasetus) – jonka 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa sekä 8 ja 10 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Normaaliarvo perustuu tavallisesti viejamaan riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamiin tai maksettaviksi tuleviin hintoihin.

--

8. Vientihinta on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta tuotteesta, joka on myyty vientiin viejämäasta yhteisöön.

--

10. Vientihinnan ja normaaliarvon välillä on tehtävä tasapuolinen vertailu. Vertailu on tehtävä kaupan samassa portaassa ja mahdollisimman samanaikaisten myyntien suhteen ja ottaen asianmukaisesti huomioon muut mahdolliset hintojen vertailuun vaikuttavat erot. Elleivät muodostettu normaaliarvo ja vientihinta ole verrattavissa, kussakin tapauksessa on asianmukaisesti otettava huomioon, oikaisujen muodossa, tapauksen asianhaarat tutkien, hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet. Oikaisujen toistamista on vältettävä, etenkin silloin, kun kyseessä ovat alennukset, hyvitykset, määrät ja kaupan portaisiin liittyvät erot. Erityisten olosuhteiden täytyessä oikaisuja voidaan tehdä seuraavien tekijöiden mukaisesti:

--

b) *Tuontimaksut ja välilliset verot*

Jos tuote on tarkoitettu kulutettavaksi viejämaassa, normaaliarvo oikaistaan samankaltaisen tuotteen tai siihen fyysisesti sisältyvien materiaalien tuontimaksuja ja välillisiä veroja vastaavalla määrällä, ja jos tuote viedään yhteisöön, kyseisiä maksuja ja veroja ei kanneta tai ne palautetaan.

--

k) *Muut tekijät*

Oikaisu voidaan tehdä myös muiden kuin a–j alakohdassa tarkoitettujen tekijöiden erojen osalta, jos tämän kohdan mukaisesti osoitetaan, että ne vaikuttavat hintojen vertailukelpoisuuteen ja erityisesti että asiakkaat maksavat pysyvästi eri hintoja kotimarkkinoilla tällaisten tekijöiden eron vuoksi.”

- 3 Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 9 kohdassa säädetään seuraavaa:

”3. Tarvetta toimenpiteiden jatkamiseen voidaan tarkastella, jos se on perusteltua, komission tai jäsenvaltion pyynnöstä ja jos lopullisen toimenpiteen käyttöön ottamisesta on kulunut kohtuullisen pitkä, vähintään vuoden mittainen aika, viejän, tuojan tai yhteisön tuottajien pyynnöstä, johon sisältyy riittävästi todisteita välivaiheen tarkastelun välttämättömyydestä.

--

9. Sillä edellytyksellä, että olosuhteet eivät ole muuttuneet, komissio soveltaa kaikissa tämän artiklan mukaisten tarkastelu- tai palautusmenettelyjen yhteydessä tehdyissä tutkimuksissa samaa menetelmää kuin tullin käyttöön ottamiseen johtaneessa tutkimuksessa 2 artikla ja erityisesti sen 11 ja 12 kohta sekä 17 artikla huomioon ottaen.”

Asian tausta ja riidanalainen asetus

- 4 Oikeusriidan merkitykselliset tosiseikat on esitetty valituksenalaisen tuomion 4, 5, 6 ja 16 kohdassa seuraavasti:

”4 Euroopan yhteisöjen komissio antoi 11.4.2005 asetuksen (EY) N:o 552/2005 väliaikaisen polkumyöntitullin käyttöön otosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien magnesiittitiilien tuonnissa (EUVL L 93, s. 6), jossa otettiin muun muassa käyttöön tiettyjen [Dashiqiaon] valmistamien magnesiittitiilien tuonnissa Euroopan yhteisöön sovellettava 66,1 prosentin suuruinen väliaikainen polkumyöntitulli.

5 Euroopan unionin neuvosto otti lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien magnesiittitiilien tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 6.10.2005 annetulla asetuksella (EY) N:o 1659/2005 (EUVL L 267, s. 1) käyttöön muun muassa tiettyjen [Dashiqiaon] valmistamien magnesiittitiilien tuonnissa yhteisöön sovellettavan 27,7 prosentin suuruisen lopullisen polkumyöntitullin.

6 [Dashiqiaon] pyynnöstä asetus (EY) N:o 1659/2005 oli osittaisen välivaiheen tarkastelun kohteena perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla –. Tämän tarkastelun päätteeksi neuvosto antoi [riidanalaisen asetuksen], jolla tiettyjen [Dashiqiaon] valmistamien magnesiittitiilien tuontiin sovellettava polkumyöntitulli alennettiin 14,4 prosenttiin.

--

- 16 Lopuksi riidanalaisen asetuksen 29–32 perustelukappaleessa, jotka sisältyvät 4 kohtaan, jonka otsikko on ’Vertailu’, todetaan seuraavaa:

’(29) Tarkasteltavana olevan tuotteen kunkin lajin keskimääräistä normaaliarvoa ja keskimääräistä vientihintaa verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla samassa kaupan portaassa ja samalla välillisen verotuksen tasolla. Jotta normaaliarvon ja vientihinnan välinen vertailu olisi tasapuolinen, siinä otettiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti huomioon erot

niissä tekijöissä, joiden väitettiin ja osoitettiin vaikuttavan hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen. Tämän perusteella tehtiin tarvittaessa oikaisuja kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja luottokustannuksissa sekä maksetuissa polkumyöntitulleissa havaittujen erojen huomioon ottamiseksi.

- (30) Tutkimuksesta ilmeni, ettei vientimyyntistä maksettua arvonlisäveroa palautettu (ei edes osittain niin kuin alkuperäisessä tutkimuksessa). Sen vuoksi [Dashiqiaolle] perusasetuksen 20 artiklan – – mukaisesti toimitetussa ilmoituksessa todettiin, että vientihintaa ja normaaliarvoa määritettäessä otetaan huomioon maksettu tai maksettava arvonlisävero. [Dashiqiao] väitti, että menettely on laiton. Väitteen osalta voidaan todeta seuraavaa.
- (31) Koskien väitettä, jonka mukaan alkuperäisessä tutkimuksessa sovellettiin erilaista menetelmää (arvonlisäveron vähennystä sekä normaaliarvosta että vientihinnasta), on korostettava, että tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson ja alkuperäisen tutkimusajanjakson aikana vallinneet olosuhteet eivät olleet samanlaiset. Alkuperäisenä tutkimusajanjaksona, kuten edellä todettiin, arvonlisävero palautettiin osittain, mikä edellytti oikaisua [perusasetuksen] 2 artiklan 10 kohdan nojalla, kun taas tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona vientimyyntissä maksettua arvonlisäveroa ei palautettu. Näin ollen arvonlisäveron osalta ei ollut tarpeen tehdä vientihinnan tai normaaliarvon oikaisuja. Vaikka tätä voitaisiin pitää menetelmän muutoksena, se o[lisi] perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan mukaisesti perusteltua, sillä olosuhteet ovat muuttuneet.
- (32) Toinen [Dashiqiaon] väite oli, että tarkastelussa sovellettu menetelmä kasvattaisi keinotekoisesti polkumyöntimarginaalia. Tätä väitettä ei voida hyväksyä. Sovellettu menetelmä on neutraali. Sillä on sama vaikutus myös jos yritys esimerkiksi myy tiettyjä tuotteita tai suorittaa tiettyjä liiketoimia yhteisöön sellaisella vientihinnalla, joka ei johda polkumyöntiin. Toisin sanoen, vaikka oletettaisiin, että arvonlisäveron sisällyttäminen yhtälön kummallekin puolelle lisäisi osatekijöiden välistä eroa, vaikutus olisi sama myös niissä malleissa, joissa polkumyöntiä ei esiinny.”

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

- 5 Dashiqiao esitti unionin yleisessä tuomioistuimessa nostamansa kanteen tueksi kaksi kanneperustetta, jotka koskevat perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ja 11 artiklan 9 kohdan rikkomista.
- 6 Koska kumpaakaan Dashiqiaon kanteen tueksi esittämistä kanneperusteista ei hyväksytty, unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen kokonaisuudessaan.

Asianosaisten vaatimukset

- 7 Dashiqiao vaatii valituksessaan, että unionin tuomioistuin
- kumoaa valituksenalaisen tuomion ja ratkaisee itse oikeusriidan
 - hyväksyy ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset ja kumoaa siten sille riidanalaisella asetuksella määrätyn polkumyöntitullin siltä osin kuin kyseinen polkumyöntitulli on suurempi kuin se, jota olisi sovellettava, jos se olisi määritetty alkuperäisessä tutkimuksessa sovelletun menetelmän perusteella, jotta se, ettei viennin yhteydessä kannettua Kiinan arvonlisäveroa ole palautettu, otettaisiin perusasetuksen 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti huomioon
 - velvoittaa neuvoston korvaamaan molemmissa oikeusasteissa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

- 8 Neuvosto vaatii, että unionin tuomioistuin
- ensisijaisesti hylkää valituksen
 - toissijaisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen
 - tai ainakin hylkää valituksen ja
 - velvoittaa Dashiqiaon korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 9 Komissio vaatii unionin tuomioistuinta hylkäämään valituksen ja velvoittamaan Dashiqiaon korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valitus

- 10 Dashiqiao esittää kolme valitusperustetta tukeakseen valitustaan, joka koskee valituksenalaista tuomiota ainoastaan siltä osin kuin siinä oli hylätty sen kanteen toinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan rikkomista.

Kaksi ensimmäistä valitusperustetta

Asianosaisten ja muun osapuolen lausumat

- 11 Dashiqiao väittää ensimmäisessä valitusperusteessaan unionin yleisen tuomioistuimen tehneen oikeudellisen virheen kieltäytyessään ratkaisemasta kysymystä siitä, mitä menetelmää alkuperäisessä tutkimuksessa oli sovellettu vientihinnan ja normaaliarvon välisessä vertailussa, eikä se ollut voinut sen takia pätevästi päätyä katsomaan, ettei tarkastelumenettelyssä ollut kyse perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitettusta ”menetelmän muuttamisesta”. Dashiqiaon mukaan samasta säännöksestä käy ilmi, että toimielimet voivat soveltaa alkuperäisessä tutkimuksessa sovelletusta menetelmästä poikkeavaa menetelmää yksinomaan silloin, kun olosuhteet ovat muuttuneet.
- 12 Dashiqiaon mukaan unionin yleinen tuomioistuin oli sekoittanut valituksenalaisen tuomion 57 kohdassa käsitteen ”oikaisumenetelmän” muuttaminen käsitteen ”vertailumenetelmän” muuttaminen kanssa. Dashiqiaon mielestä on selvää, että sen tuomien tavaroiden osalta käyttöön otetun polkumyyntitullin määrä olisi ollut tarkastelumenettelyn jälkeen alhaisempi, jos toimielimet olisivat soveltaneet kyseisessä menettelyssä samaa vientihinnan ja normaaliarvon vertailumenetelmää kuin alkuperäisessä tutkimuksessa.
- 13 Dashiqiao väittää toisessa valitusperusteessaan unionin yleisen tuomioistuimen tehneen oikeudellisen virheen katsoessaan, että toimielimillä oli velvollisuus luopua käyttämästä alkuperäisessä tutkimuksessa sovellettua vientihinnan ja normaaliarvon vertailumenetelmää silloin, jos se johtaa oikaisuun, joka ei ole perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan mukaan sallittu. Dashiqiaon mukaan unionin yleinen tuomioistuin oli sekoittanut käsitteet ”oikaisu” ja ”vertailumenetelmä”. Se, että alkuperäisessä tutkimuksessa käytetty vientihinnan ja normaaliarvon vertailumenetelmä on 2 artiklan 10 kohdan mukainen, riittää siihen, että toimielimillä on velvollisuus soveltaa samaa menetelmää myös saman asetuksen 11 artiklan 9 kohdan nojalla tehtävässä tarkastelumenettelyssä. Dashiqiaon mukaan toimielimet eivät olleet kuitenkaan soveltaneet kyseisen asetuksen 2 artiklan 10 kohdassa tarkoitettua oikaisua, sillä käytetty vertailumenetelmä perustui arvonlisäverottomaan normaaliarvoon, jonka osalta tällaisesta oikaisusta ei ole säädetty.

- 14 Dashiqiao esittää, että arvonlisäverolliselle perustalle perustuvassa vertailumenetelmässä, jota sovellettiin tarkastelumenettelyssä, vientihinnan ja normaaliarvon välisessä vertailussa ei ole mahdollista ottaa huomioon viennistä kannettavan arvonlisäveron vaikutusta. Sen mukaan vasta ”arvonlisäverottomalle” perustalle perustuva vertailumenetelmä on neutraali vertailumenetelmä. Dashiqiao kiistää lisäksi, että 2 artiklan 10 kohdan b alakohdassa voitaisiin soveltaa sellaiseen välilliseen veroon, jota kannetaan normaaliarvon määrittelemisessä perustana käytettävässä lopullisten myyntien portaassa. Lisäksi sellaisen normaaliarvon käyttäminen, johon ei sisälly arvonlisäveroa, ei Dashiqiaon mukaan ole ristiriidassa perusasetuksen 2 artiklan kanssa. Unionin yleinen tuomioistuin on näin ollen päättänyt virheellisesti siihen, että ainoa kyseisen 2 artiklan mukainen vertailumenetelmä oli menetelmä, jonka perustana oli perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan perustuva oikaisu.
- 15 Neuvosto ja komissio kiistävät, että nämä valitusperusteet voitaisiin ottaa tutkittaviksi tai että ne olisivat perusteltuja, ja ne vaativat valitusperusteiden hylkäämistä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 16 Perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa säädetään, että sillä edellytyksellä, että olosuhteet eivät ole muuttuneet, komissio soveltaa kaikissa tässä artiklassa tarkoitettujen tarkastelumenettelyjen yhteydessä tehdyissä tutkimuksissa samaa menetelmää kuin kyseisen polkumyyntitullin käyttöön ottamiseen johtaneessa alkuperäisessä tutkimuksessa erityisesti saman asetuksen 2 artiklan huomioon ottaen.
- 17 On todettava, että poikkeusta, jonka johdosta toimielimet saavat soveltaa tarkastelumenettelyssä alkuperäisessä tutkimuksessa sovelletusta menetelmästä poikkeavaa menetelmää silloin, jos olosuhteet ovat muuttuneet, on välttämätöntä tulkita suppeasti, koska poikkeamaa ja poikkeusta yleisestä säännöstä on tulkittava suppeasti (ks. asia C-82/10, komissio v. Irlanti, tuomio 29.9.2011, Kok., s. I-140* , 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 18 Tästä on korostettava, että todistustaakka kuuluu toimielimille, joiden on osoitettava olosuhteiden muuttuminen, jotta ne voivat käyttää tarkastelututkimuksessa alkuperäisessä tutkimuksessa sovelletusta menetelmästä poikkeavaa menetelmää.
- 19 Kuitenkin tällaisesta perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitetun olosuhteiden muuttumisen poikkeusluonteesta on tärkeää todeta, että suppean tulkinnan vaatimus ei mahdollista sitä, että toimielimet voisivat tulkita ja soveltaa kyseistä säännöstä sen sanamuodon ja tarkoituksen vastaisesti (ks. vastaavasti asia C-337/09 P, neuvosto v. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, tuomio 19.7.2012, 93 kohta). Tästä on tähdennettävä, että kyseisessä säännöksessä säädetään erityisesti, että sovelletun menetelmän on oltava perusasetuksen 2 artiklan mukainen.
- 20 Valituksenalaisen tuomion 55 kohdasta käy ilmi, että vientihintaa oli oikaistu perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla alkuperäisessä tutkimuksessa, eikä tällaista oikaisua ollut suoritettu tarkastelumenettelyn yhteydessä siitä syystä, että kyseisen säännöksen mukaiset edellytykset eivät olleet täyttyneet. Valituksenalaisen tuomion 56 kohdan mukaan kyseinen ero ei johdu perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitetusta ”menetelmän muuttamisesta”.
- 21 Dashiqiao väittää lähinnä, että koska unionin yleinen tuomioistuin kieltäytyi ratkaisemasta kysymystä siitä, mitä menetelmää alkuperäisessä tutkimuksessa oli sovellettu vientihinnan ja normaaliarvon välisessä vertailussa, se ei voinut pätevästi päätyä katsomaan, ettei kyse ollut perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitetusta ”menetelmän muuttamisesta”.
- 22 Unionin yleinen tuomioistuin kuitenkin vastasi kysymykseen tarkastelun yhteydessä tehtävässä tutkimuksessa ja alkuperäisessä tutkimuksessa sovelletusta vientihinnan ja normaaliarvon vertailumenetelmästä ensimmäisestä kanneperusteesta, joka koski perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan rikkomista, antamassaan vastauksessa, jota Dashiqiao ei riitauttanut valituksessaan. Unionin yleinen

- tuomioistuin totesi nimittäin valituksenalaisen tuomion 37 kohdassa, että riidanalaisesta asetuksesta kävi ilmi, että neuvosto katsoi, etteivät edellytykset normaaliarvon ja/tai vientihinnan oikaisemiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan nojalla täyttyneet tarkastelumenettelyn aikana, toisin kuin alkuperäisen tutkimuksen aikana vallinneessa tilanteessa, joten kyseistä säännöstä ei voitu soveltaa.
- 23 Unionin yleinen tuomioistuin täsmensi lisäksi valituksenalaisen tuomion 35 ja 38 kohdassa yhtäältä, että normaaliarvoa ja vientihintaa on oikaistu alkuperäisessä tutkimuksessa kyseisen asetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan nojalla siten, että oli otettu huomioon maksettu tai maksettava arvonlisävero, ja toisaalta, että tarkastelumenettelyssä sovelletussa menetelmässä normaaliarvon ja vientihinnan vertailu arvonlisäverollista perustaa käyttäen perustui pelkästään kyseisen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäisessä ja toisessa virkkeessä tarkoitettuun yleissäännökseen.
- 24 Näin ollen ensimmäinen valitusperuste, joka ei perustu tosiseikkoihin, on hylättävä perusteettomana.
- 25 Toisesta valitusperusteesta on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 56 kohdassa, että Dashiqiaon riitauttama ero neuvoston lähestymistavassa ei seuraa perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua ”menetelmän muuttamisesta”. Unionin yleinen tuomioistuin totesi saman tuomion 57 kohdassa, että käsitteet ”menetelmä” ja ”oikaisu” eivät ole yhteneväiset ja että pelkkää luopumista käsiteltävän asian olosuhteisiin nähden perusteettomasta oikaisusta ei voida pitää kyseisessä säännöksessä tarkoitettuna menetelmän muuttamisena.
- 26 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi myös samassa 57 kohdassa, että tällaisessa tilanteessa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan edellytykset eivät enää täyttyneet. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi lisäksi valituksenalaisen tuomion 58 kohdassa, että saman asetuksen 11 artiklan 9 kohdassa säädetään, että sovellettavan menetelmän on oltava kyseisen asetuksen 2 artiklan säännösten mukainen ja että jos tarkasteluvaiheessa osoittautuisi, että alkuperäisessä tutkimuksessa sovelletun menetelmän soveltaminen ei ollut kyseisen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan mukaista, toimielimillä olisi velvollisuus olla enää soveltamatta kyseistä menetelmää.
- 27 Unionin yleinen tuomioistuin totesi perustellusti valituksenalaisen tuomion 59 kohdassa, että koska perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa vaaditaan nimenomaan, että tarkastelussa sovellettu menetelmä noudattaa kyseisen asetuksen 2 artiklan vaatimuksia, tällaisen tarkastelun seurauksena ei voi olla oikaisu, jota ei ole nimenomaan sallittu kyseisen asetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdassa.
- 28 Tällaisessa yhteydessä unionin yleinen tuomioistuin katsoi myös valituksenalaisen tuomion 60 kohdassa, ettei kyseisessä tilanteessa ollut tarpeen ratkaista kysymystä siitä, oliko alkuperäisessä tutkimuksessa sovellettu menetelmä käsiteltävässä asiassa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan mukainen, koska tällaisen menetelmän soveltaminen tarkastelumenettelyssä ei ollut tämän säännöksen mukaista, sillä sen soveltamiseen vaaditut edellytykset eivät täyttyneet.
- 29 Tuotteen normaaliarvon ja vientihinnan välisen vastaavuuden palauttaminen, mikä on kaikkien perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaan tehtyjen oikaisujen tarkoitus, ei ollut enää välttämätöntä tarkastelumenettelyssä, koska alkuperäisessä tutkimuksessa suoritettuna oikaisun syynä ollut epäsuhta, eli viennin yhteydessä kannetun arvonlisäveron osittainen palauttaminen, oli jäänyt pois.
- 30 Näin ollen Dashiqiaon väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin olisi tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että ainoa tarkastelumenettelyssä sovellettava vertailumenetelmä, joka on perusasetuksen 2 artiklan mukainen, on vertailumenetelmä, jossa oikaisu suoritetaan 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan perusteella, on tehoton siihen nähden, että unionin yleinen tuomioistuin yksinkertaisesti totesi, ettei mikään oikaisu ollut sinänsä enää tarpeen.
- 31 Edellä olevien seikkojen perusteella valituksen kaksi ensimmäistä valitusperustetta on hylättävä perusteettomina.

Kolmas kanneperuste

Asianosaisten ja muun osapuolen lausumat

- 32 Dashiqiao riitauttaa unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 62 kohdassa esittämän toteamuksen, jonka mukaan neuvosto oli osoittanut, että olosuhteet olivat muuttuneet näiden kahden tutkimuksen välisenä aikana ja että tällä muutoksella voitiin perustella alkuperäisessä tutkimuksessa sovelletusta oikaisusta luopuminen. Dashiqiaon mukaan tämä toteamus on selvästi virheellinen, koska valituksenalaisen tuomion 63 kohdassa tiivistetyksi esitetyn kaltaisen olosuhteiden muuttumisen, johon neuvosto vetoaa, perusteella ei voitaisi missään tapauksessa päätyä katsomaan, että alkuperäisessä tutkimuksessa sovellettua vertailumenetelmää olisi olosuhteiden muuttumisen vuoksi mahdotonta soveltaa. Kuten Dashiqiao on jo esittänyt ensimmäisen perusteensa tueksi esittämässään perusteluissa, sen seikan, että viennin yhteydessä tosiasiallisesti kannetun Kiinan arvonlisäveron kanta muuttui 4 prosentista 17 prosenttiin alkuperäisen tutkimuksen ja tarkastelumenettelyn välillä, ainoana seurauksena on, että 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan nojalla suoritettava vientihinnan oikaisu on 17 prosenttia eikä 4 prosenttia. Ero arvonlisäveron palautuksen kannassa olisi siis voitu ottaa täydellisesti huomioon alkuperäisessä tutkimuksessa sovelletun vertailumenetelmän avulla. Se katsoo lisäksi, että kyseinen lähestymistapa ei vastaa valituksenalaisen tuomion 54 kohdassa mainittua vaatimusta, jonka mukaan olosuhteiden muuttumista koskevaa poikkeusta on tulkittava suppeasti.
- 33 Neuvosto katsoo, että kolmas valitusperuste on samalla sekä tehoton, sellainen, ettei sitä voida ottaa tutkittavaksi, ja perusteeton. Komission mukaan tämä valitusperuste on tehoton eikä se ole perusteltu.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 34 On todettava, että unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 62 kohdassa, että joka tapauksessa on niin, että vaikka oletettaisiin, että neuvosto olisi tarkastelumenettelyn aikana ottanut käyttöön alkuperäisessä tutkimuksessa sovelletusta poikkeavan vertailumenetelmän, kyseinen toimielin on osoittanut yhtäältä, että alkuperäisen tutkimuksen ja tarkastelumenettelyn välisenä aikana olosuhteet olivat muuttuneet, ja toisaalta, että kyseisellä muutoksella voitiin perustella tällaisesta oikaisusta luopuminen. Unionin yleinen tuomioistuin itse korosti valituksenalaisen tuomion 63 kohdassa, että vaikka alkuperäisen tutkimuksen aikana Kiinan arvonlisävero kyseessä olevien tuotteiden vientimyyntistä palautettiin osittain ja taas kannettiin täysimääräisenä kotimaan myynneistä, näin ei ollut enää tarkastelumenettelyn kattamana ajanjaksona, joten asiassa oli tapahtunut perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu olosuhteiden muuttuminen.
- 35 Unionin yleinen tuomioistuin saattoi oikeudellista virhettä tekemättä päätellä tämän toteamuksen perusteella valituksenalaisen tuomion 64 kohdassa, että kun tämä olosuhteiden muuttuminen otetaan huomioon, neuvostolla oli oikeus luopua normaaliarvon ja vientihinnan oikaisusta tarkastelumenettelyn aikana, koska se pystyi tekemään tasapuolisen vertailun kyseisen arvon ja kyseisen hinnan välillä arvonlisäverollista perustaa käyttäen.
- 36 Tässä on riittävää todeta, että toimielinten alkuperäisen tutkimuksen aikana suorittaman oikaisun tarkoituksena oli ottaa huomioon normaaliarvon ja vientihinnan välille sen johdosta syntynyt epäsuhta, että viennin yhteydessä kannettu Kiinan arvonlisävero palautettiin osittain; Dashiqiao ei kiistä tätä.
- 37 Kuten tämän tuomion 28 kohdassa todetaan, on niin, että sen jälkeen kun epäsuhtaan alkuperäisessä tutkimuksessa aiheuttanut tekijä eli viennin yhteydessä kannetun arvonlisäveron osittaista palauttamista ei enää ollut, kyseisen epäsuhtaan minkäänlainen korjaaminen ja siten minkäänlainen oikaisu eivät enää olleet välttämättömiä siitä riippumatta, mitä oikaisumenetelmää tosiasiallisesti sovelletaan.

- 38 Koska olosuhteet, jotka oikeuttivat oikaisun tekemiseen, olivat muuttuneet, unionin yleinen tuomioistuin on katsonut perustellusti ensisijaisesti, ettei kyse ollut menetelmän muuttamisesta vaan siitä, että tällaisen oikaisun edellytykset eivät olleet täyttyneet, ja toissijaisesti, että vaikka oletettaisiinkin, että kyseessä olisi ollut menetelmän muuttaminen, menetelmän muuttaminen olisi ollut perusteltua olosuhteiden muuttumisen takia.
- 39 Koska yhtäkään Dashiqiaon valituksensa tueksi esittämää valitusperustetta ei voida hyväksyä, valitus on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 40 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan, jota työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla sovelletaan valituksen käsittelyyn, mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska Dashiqiao on hävinnyt asian, se on neuvoston vaatimuksen mukaisesti veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Työjärjestyksen 140 artiklan 1 kohdan, jota työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla sovelletaan myös valituksen käsittelyyn, mukaisesti on päätettävä, että komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Valitus hylätään.**
- 2) **Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd veloitetaan korvaamaan tästä oikeudenkäynnistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.**
- 3) **Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Allekirjoitukset